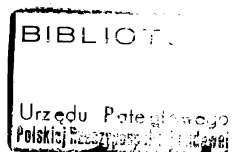

14 stycznia 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9512.

Kl. 47 f 6.

47 f 1, 13/04

Société d'Escaut & Meuse
(Anzin, Francja).

Złącze rurowe.

Zgłoszono 14 grudnia 1927 r.

Udzielono 12 października 1928 r.

Pierwszeństwo: 21 września 1927 r. (Francja).

Przedmiot wynalazku niniejszego stanowi złącze rurowe, zwłaszcza przewodów lub rur metalowych, w którym części złącza stanowią jedną całość z łączonymi rurami.

W myśl wynalazku, końce łączonych rur lub przewodów zaopatrzone są w kołnierze, ukształtowane na podobieństwo śrubowego uzwojenia tak, że jeden kołnierz może być wkręcony w drugi.

W najdogodniejszej postaci wykonania wynalazku koniec jednej z łączonych ze sobą rur wyposażony jest w pojedynczy kołnierz, przerwany w jednym miejscu swego obwodu, posiadającego kształt linii śrubowej, podczas gdy koniec drugiej rury posiada kołnierz podwójny, obwód któ-

rego ukształtowany jest również śrubowo i zaopatrzony w wycięcie. Pojedynczy kołnierz wstawia się w kołnierz podwójny, poczem uskutecznia się zamocowanie końców rur zapomocą zwykłego pokręcania jednej rury względem drugiej. Przez przy mocowanie zewnętrznej krawędzi podwójnego kołnierza zapomocą spawania osiąga się doskonałe uszczelnienie.

Przykład wykonania wynalazku przedstawiony jest na rysunku, przyczem fig. 1 przedstawia widok perspektywiczny części rury, posiadającej kołnierz pojedynczy, a fig. 2 wyobraża widok perspektywiczny części rury, zaopatrzonej w kołnierz podwójny.

Fig. 3 przedstawia złącze według wy-

nalazku w częściowym przekroju, fig. 4
zaś—odmienny przykład wykonania spo-
jenia.

Koniec jednej z rur łączonych posia-
da kołnierz pojedynczy 1, obwód które-
go ukształtowany jest śrubowo i przerwa-
ny, np. w miejscu 2.

Koniec drugiej rury wyposażony jest
w podwójny kołnierz 3, tworzący wyźło-
bienie pierścieniowe 4 i ukształtowany po-
dobnie do kołnierza 1. Kołnierz 3 posiada
wycięcie 5, służące do wstawiania kołnie-
rza pojedynczego.

Połączenie dwóch rur uskutecznia się
w ten sposób, że kołnierz pojedynczy 1
wstawia się przez wycięcie 5 w wyźłobie-
nie pierścieniowe 4, kołnierza podwójne-
go 3 i, pokręcając rury względem siebie,
wkręca się kołnierz 1 w kołnierz 3.

Połączenie uzupełnia się spojeniem, u-
mieszczanem pomiędzy zewnętrzną krawę-
dzą kołnierza 3 a rurą, posiadającą koł-
nierz pojedynczy.

Fig. 4 przedstawia odmienne spojenie,
które łączy zewnętrzną krawędź kołnie-
rza 3 z rurą, posiadającą kołnierz poje-
dynczy 1.

Oczywiście, kołnierz podwójny można
zaopatrzyć w kilka wycięć, służących do

wstawiania kołnierza pojedynczego, wy-
posażonego również w kilka przerw na
obwodzie, nie zmieniając przez to istoty
wynalazku.

Złącze według wynalazku może być
stosowane do rur metalowych, stalowych,
żelaznych lub wykonanych z jakiegokol-
wiek innego, odpowiedniego tworzywa.

Zastrzeżenie patentowe.

Złącze rurowe, znamienne tem, że ko-
niec jednej z łączonych ze sobą rur zaopa-
trzony jest w pojedynczy kołnierz, koniec
zaś drugiej rury wyposażony jest w koł-
nierz podwójny, przyczem obwody koł-
nierzy posiadają kształt linji śrubowej i
są przerwane w jednym lub kilku miej-
scach, celem wstawiania kołnierza poje-
dynczego w kołnierz podwójny, poczem
połączenie rur uskutecznia się zapomocą
pokręcania jednej rury względem drugiej,
a szczelność połączenia zapewnia się przez
spawanie końców rur ze sobą.

Société d'Escaut & Meuse.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

